

Videre er indføjet et forbud mod anvendelse af betalingskort som legitimationsmiddel i andre end betalingsammenhænge. Såfremt et sådant forbud ikke lovfæstes, vil en tilskyndelse til øget anvendelse af betalingskort kunne ske ved også at gøre dette til et almindeligt legitimationskort.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der skal sikre forbrugerne mod en for vidtgående registrering og anvendelse af oplysninger.

Efter lovforslaget samles beføjelserne hos én myndighed: forbrugerombudsmanden. Det vil være meget uheldigt, om beføjelserne bliver spredt på en række forskellige myndigheder.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 6

Sondringen mellem stk. 1 og stk. 2 kan ses i lyset af det af pengeinstitutterne nyligt indførte Dankort, der vil være omfattet af stk. 2. Det er muligt, at enkelte andre betalingskortsystemer også vil være omfattet af stk. 2. Det må bero på en konkret vurdering af systemets betydning for betalingsformidlingen i samfundet.

Ved vurderingen må der lægges vægt på systemets omsætning og anvendelsesområde. Betalingskortsystemer, der er rent lokale, eller hvor betalingskortet kun kan anvendes i en bestemt forretningskæde eller kun kan anvendes inden for hotel- og restaurationsbranchen, vil ikke være omfattet af stk. 2.

Til § 7

Forbrugerombudsmandsinstitutionen findes at være det mest nærliggende organ til det forbrugerbeskyttende arbejde, der skal udføres.

Det findes vigtigt, at kontrol- og tilsynskompetencen ikke skilles ud på forskellige myndigheder, hvorved overblikket over, hvordan et betalingssystem faktisk fungerer, mistes. Forbrugerombudsmandens afgørelser prøves ved domstolene i medfør af grundlovens § 63, ligesom tvister mellem den enkelte kortindehaver og kortudsteder eller betalingsmodtager fortsat er et domstolsanliggende.

Til § 8, stk. 3

Det må være tilstrækkeligt, at de sagkyndige er underlagt straffelovens almindelige regler om tavshedspligt.

Til § 9

§ 9 bliver sammen med § 6 og § 12 en meget central regel i lovforslaget. Det er tanken, at forbrugerombudsmanden skal tage stilling til alle vigtige aspekter vedrørende det anmeldte kortsystem. Der kan nævnes problemerne omkring aftalevilkår, hvordan kortindehaverne orienteres om disse, hvilke oplysninger der kræves af kortindehaverne, hvorledes disse oplysninger opbevares, hvordan optagelse og eksklusion af kortindehaverne eller forretninger tænkes administreret m.m. Det er vigtigt, at forbrugerombudsmanden får mulighed for en helhedsvurdering og ikke blot delaspekter ved nye eller allerede igangværende kortsystemer.

Til § 12

Stk. 1, nr. 1, 2 og 3, er regler, der skal sikre, dels at udgifterne ved driften af betalingssystemer alene bæres af brugere af dette, dels at der ikke er mulighed for forskelsbehandling mellem kortindehavere og andre forbrugere, og endelig at kortsystemet ikke bevirker, at konkurrencen mellem forretningerne yderligere forrykkes ved, at kortindehaveren skulle betale et større gebyr i mindre forretninger, der ikke har så mange betalingstransaktioner, eller ønsker at anvende papirnota i stedet for elektronisk formidling.

Kortsystemet kan betragtes som en praktisk fordel for dem, der ønsker at deltage i et sådant system, men såvel oprettelsen som driften af kortbetalingssystemer må udelukkende være en sag mellem dem, der ønsker at bruge systemet. De forbrugere, der ikke ønsker at deltage, må friholdes fra enhver omkostning ved systemet, ligesom de må have samme service.

Den voldsomme ekspansion på kontokortområdet for tiden viser, at detailhandelen anser kontokort for at være en effektiv konkurrenceparameter. Men ligesom de nu forbudte præmiekonkurrencer og ydelser af tilgift trak opmærksomheden bort fra pris- og kvalitetskonkurrencen, så skaber kontokort en kundetrofasthed over for enkelte forretninger uafhængigt af forretningens pris- eller kvalitetsniveau i øvrigt.

§ 12, stk. 1, nr. 3, sikrer ligeledes, at pengeinstitutterne ikke tilbyder særlige fordele til kortindehavere (renter, kredit, service m.v.).

§ 12, stk. 1, nr. 4, skal sikre, at kortindehaveren får en reel mulighed for at bevare overblikket over sin økonomi og at kontrollere, at de betalinger, der foretages med kortet, er korrekt bogført.

§ 12, stk. 1, nr. 5, bevirker, at forbrugerombudsmandens indseende med betalingssystemerne ikke